

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/540-2/2015/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

133/2016. (VII. 7.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2015. november 14-én előterjesztett **panaszát** a 2016. július 7-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem történt, illetőleg alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2015. november 14-én, postai úton terjesztett elő panaszát a vele szemben 2015. november 14-én foganatosított rendőri intézkedéssel szemben.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy aznap, amikor feladta a postán az egyik panaszbeadványát a Budapest K.- Pályaudvar közelében lévő postán odament a panaszoshoz egy biztonsági feladatokat ellátó férfi, majd minden előzmény nélkül „szapulni” kezdte, valamint becsületsértő, trágár szavakkal illette panaszost, zaklató jelleggel fenyegette, illetőleg meg is lökte a panaszost. A panaszos azonban nem értette, hogy miért viselkedett így vele a biztonsági őr. Ezt követően értesítette a 107-es telefonszámot, majd a Készenléti Rendőrség állományából 2 rendőr érkezett a helyszínre, akik meghallgatták, majd tájékoztatták a panaszost a lehetőségeiről. A panaszos azonban kifogásolja azt, hogy annak ellenére, hogy ő tett bejelentést a rendőrök őt kérték számon, hogy miért írja a leveleket feladás előtt a postán, illetőleg miért tartózkodik ott. A panaszos

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

ügy véli, magyar állampolgárként, valamint ügyfélként nem tartozik magyarázattal. Továbbá sérelmezi a rendőrök által használt tegező hangnemet, illetőleg azt, hogy megkérdőjelezték a szavahihetőségét.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az ORFK Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az illetékes rendőri szervtől, valamint megküldeni kérte az üggyel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat és a konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját. A rendelkezésre bocsátott iratokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatóak.

A)

A Budapesti Rendőr-főkapitányság Tevékenység-irányítási Központ (továbbiakban: TIK) a következő iratok bocsátotta a Testület rendelkezésére.

1) L. M. r. alezredes a Budapesti Rendőr-főkapitányság Tevékenység-irányítási Központ (továbbiakban: TIK) főosztályvezetője 2016. február 18-án kelt jelentésében az alábbiakról tájékoztatta a Testületet.

A panaszossal szemben 2015. november 5. és november 14. közötti időszakban, 2015. november 8-án a [...] terén, 2015. november 13-án a [...] téren, 2015. november 14-én a Budapest [...] téren intézkedtek a rendőrök.

2) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta a 2015. november 8-án, valamint november 13-án és november 14-én készült eset adatlapokat.

A Testület eltekint a 2015. november 8-án és november 13-án készült eset adatlapok ismertetésétől, mivel azok nem relevánsak a panasz szempontjából.

A 2015. november 14-én készült eset adatlap szerint a panaszos az említett napon 3 óra 9 perckor tett bejelentést a Budapesti Rendőr-főkapitányság ügyeletére, mely szerint Budapest [...] 9. szám alatt a K. Pályaudvarnál található postán egy biztonsági őr fenyegeti, ezért rendőrt kér a helyszínrre.

B)

A Készenléti Rendőrség a következő iratokat bocsátotta a Testület rendelkezésére.

1) Dr. B. J. r. vezérőrnagy, rendőrségi főtanácsos 2016. március 7-én kelt átiratában az alábbiakról tájékoztatta a Testületet.

Az átirat szerint a Készenléti Rendőrség állományába tartozó rendőrök 2015. november 14-én 2 óra körüli időpontban intézkedtek a panaszossal szemben a Budapest [...] szám alatt található Magyar Posta Zrt. (továbbiakban: posta) épületében. Az intézkedés során a panaszost a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 29. § (1) bekezdés a) pontja alapján igazoltatták, figyelemmel arra, hogy a panaszos a posta épületét az ott dolgozó alkalmazottak, valamint a biztonsági őr elmondása alapján „melegedőként” és „alvó helyként” használta, továbbá a személye irányába tett felszólításoknak, mely szerint a posta házirendjét tartsa be, nem tett eleget.

A rendőrök a helyszínrre a TIK utasítására érkeztek a rendőrök, mivel onnan bejelentés érkezett, hogy a posta biztonsági őre, valamint egy személy között vita alakult ki. A helyszínrre a rendőrök tájékoztatták a panaszost, hogy a posta házirendjét köteles betartani, mely szerint az épületben a

posta által nyújtandó szolgáltatások igénybevételéhez szükséges időtartamig tartózkodhat, továbbá amennyiben nem vesz igénybe semmilyen szolgáltatást, akkor az épületet el kell hagynia.

Az intézkedő rendőrök által írt jelentésből megállapítható, hogy a panaszos vonatkozásában nem azt kérték számon, hogy miért a posta épületében írja a levelet, hanem az, hogy nem a szolgáltatások igénybevételéhez szükséges időtartamig tartózkodik ott.

Az átirat szerint nem felel meg a valóságnak a panaszos azon állítása, mely szerint a rendőrök tegező hangnemben beszéltek vele, illetőleg megkérdőjelezték a szavahihetőségét. Az intézkedés megkezdésekor napszaknak megfelelő köszönéssel, beosztási helyük, valamint az intézkedés céljának közlésével szólították fel a panaszost igazolásra. A rendőrök a panaszossal végig kulturált, magázódó hangnemben beszéltek.

A panaszos vitába keveredett a posta épületében dolgozó biztonsági őrral, mely során kiabáltak egymással, azonban tettegességre nem került sor. A panaszos a rendőri intézkedésnek alávetette magát, nem tanúsított ellenállást.

2) M. T. r. ftőrm. 2016. március 5-én készítette el jelentését a kifogásolt rendőri intézkedésről, melyből az alábbiak derülnek ki.

A jelentés szerint M. T. r. ftőrm. 2015. november 13-án 19 órától 2015. november 14-én 10 óráig közterületi Régiós gépkocsizó szolgálatot látott el az V., VI., VII., VIII., és a IX., kerületi Rendőrkapitányságok illetékességi területén, az I. Bevetési Osztály a 4. Alosztály állományából 2 fővel. A szolgálat ellátása során a 2015. november 14-én 2 óra körüli időpontban a TIK azt az utasítást adta M. T. r. ftőrm.-nek, hogy menjen a Budapest [...] szám alatt található postára, mivel onnan bejelentés érkezett. A helyszínre érkezést követően M. T. r. ftőrm. a panaszost napszaknak megfelelő köszönéssel beosztási helye, továbbá az intézkedés céljának közlésével igazolásra szólította fel. Majd nyilatkoztatta a történetekről, mely során a panaszos közölte, hogy aznap több órája ott tartózkodott a posta épületében levélírás céljából, azonban a vele szemben tiszteletlenül viselkedő biztonsági őr ki akarta küldeni a postáról, annak ellenére, hogy a panaszos álláspontja szerint neki bármeddig joga van ott tartózkodni. Ezután vita alakult ki közöttük.

Ezt követően M. T. r. ftőrm. felvette a kapcsolatot a biztonsági őrral, valamint a posta két ügyintézőjével, akik egybehangzóan azt állították, hogy a panaszost már az elmúlt napokban többször látták ezen a postán. A panaszos sokszor akár 8 órát is bent tartózkodik az épületben padon alvás, illetve melegedés céljából, mely teljesen összeegyeztethetetlen a posta házirendjével. Elmondták azt is, hogy a posta nem hajléktalanszálló, a padon alvás és fekvés nem tolerálható magatartás az épületben. Erre a célra működnek hajléktalanszállók, illetőleg melegedők. A biztonsági őr, valamint a két ügyintéző is közölte a rendőrrel, hogy nem szeretnének feljelentéssel élni a panaszossal szemben, csupán annyit várnak el, hogy a posta szolgáltatásait arra használja, amilyen célból üzemel, azt követően pedig hagyja el az épületet.

A jelentés szerint a panaszos ruházatán látható volt az elhanyagoltság, valószínűleg hajléktalan életmódot folytat.

Az intézkedés során meghallgatott személyek közül mindenki azt állította, hogy a vita folyamán tettegesség, bántalmazás nem történt, csupán kiabálás volt a biztonsági őr és a panaszos között. Mind ezután M. T. r. ftőrm. figyelmeztette a panaszost arra, hogy a magatartás, amelyet tanúsít nem összeegyeztethető a posta házirendjével. Ezt a panaszos beismerte, és közölte, hogy miután feladja a levelet, elhagyja a posta épületét. Majd tájékoztatta a panaszost arról, hogy az intézkedéssel szemben panasszal élhet, melyet a panaszos tudomásul vett.

Az intézkedés során a rendőrök mindvégig kulturált, magázódó hangnemben kommunikáltak a panaszossal.

M. T. r. ftórm. a történeteket jelentette a TIK irányába. Az ügyeletes tiszt közölte, hogy amennyiben nem történt tettlegesség, illetve egyik fél sem kíván feljelentéssel élni, akkor nem szükséges írásos tevékenység, mivel az igazoltatáson, valamint jogi felvilágosításon kívül más rendőri intézkedés nem került foganatosításra.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) II. cikkében biztosított emberi méltósághoz, valamint a XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz fűződő jogát, az alábbiak szerint.

1) A Testület elsőként a rendőrök intézkedési kötelezettségét vonta vizsgálatára körébe.

a) A Testület megvizsgálta, hogy a rendőröknek keletkezett-e intézkedési kötelezettségük a panaszos bejelentése alapján.

A 2015. november 14-én 3 óra 9 perckor a panaszos bejelentést tett a TIK ügyeletére, mely szerint [...] 9. szám alatt a K. Pályaudvarnál található postán egy biztonsági őr fenyegeti, ezért rendőrt kér a helyszínre.

Az Rtv. 1. § (2) bekezdés 1) pontja szerint a rendőrség az Alaptörvényben, az Rtv-ben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében általános bűnügyi nyomozó hatósági jogkört gyakorol, végzi a bűncselekmények megelőzését, megakadályozását és felderítését, valamint a bűncselekményből származó vagyon visszaszerzését.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyen a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 8. §-a szerint a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás

megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

Ahhoz, hogy a Testület az intézkedés megalapozottságáról állást foglaljon, azt kell mérlegelnie, hogy felmerülhetett-e bűncselekmény, avagy szabálysértés elkövetésének, a rendőrségi fellépéshez szükséges gyanúja.

A kérdéssel kapcsolatban a Testület utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely bűncselekmény, avagy szabálysértés tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem foglalhat állást abban a kérdésben, hogy valamely eljárás alá vont személy elkövetett-e bűncselekményt, illetőleg szabálysértést, azonban ha – olyan esetekben, amikor a rendőrség az intézkedés alapjaként bűncselekmény gyanújára hivatkozik – nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló magatartás értékelését, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki.

A Testület véleménye szerint a telefonos bejelentés felvethette a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 195. §-ába ütköző kényszerítés bűncselekményét.

195. § Aki mást erőszakkal vagy fenyegetéssel arra kényszerít, hogy valamit tegyen, ne tegyen vagy eltűnjön, és ezzel jelentős érdeksérelmet okoz, ha más bűncselekmény nem valósul meg, büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A bejelentés tartalma tehát a Testület álláspontja szerint felvethette annak a gyanúját, hogy a panaszos sérelmére jogellenes cselekményt követnek el. Tehát a bejelentésben ismertetett esemény olyannak volt tekinthető, amely az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tett szükségessé, intézkedési kötelezettséget keletkeztetett. A bejelentés valóságalapjáról való meggyőződés és a történeti tényállás felderítése érdekében a rendőrségnek a bejelentés helyszínén meg kellett jelennie. A szükséges intézkedéseket a cselekmények elkövetése esetén a rendőrségnek, tekintettel arra, hogy bűnüldöző és közrendvédelmi hatóságként (is) funkcionál a rendőrség haladéktalanul meg kellett tennie a közrend védelme érdekében. Emiatt a Testület álláspontja szerint a rendőrség kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában jelent meg a bejelentés helyszínén és kezdeményezett intézkedést a panaszossal szemben, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a bejelentés tartalma miatt a rendőrségnek fennállt az intézkedési kötelezettsége.

b) A Testület ezt követően azt vizsgálta meg, hogy a rendőrség hogyan tett eleget az intézkedési kötelezettségének.

A panaszos sérelmezi azt, hogy annak ellenére, hogy ő tette a bejelentést a rendőrök őt kérték számon, hogy miért írja a leveleket feladás előtt a postán, illetőleg miért tartózkodik ott. A panaszos úgy véli, magyar állampolgárként, illetőleg ügyfélként nem tartozik magyarázattal.

A Rendőrség tájékoztatása szerint nem kérték számon azt a panaszoson, hogy miért a posta épületében írja a leveleket feladás előtt. A helyszínen miután a rendőrök meghallgatták a panaszost, a helyszínen tartózkodó biztonsági őr és két ügyintézőt is meghallgatták, akiknek az elmondása alapján a rendőrök tudomására jutott az, hogy a panaszos sokszor akár 8 órát is bent tartózkodik az épületben padon alvás, illetve melegedés céljából, amely teljesen összeegyeztethetetlen a posta házirendjével. Tájékoztatták a rendőröket arról is, hogy a posta nem hajléktalanszálló, a padon alvás és fekvés nem tolerálható magatartás az épületben. Ezután az intézkedő rendőr felhívta a panaszos

figyelmét arra, hogy a posta házi rendjét köteles betartani, az épületben a posta által nyújtandó szolgáltatások igénybevételéhez szükséges időtartamig tartózkodhat. Az a magatartás pedig, amelyet tanúsított nem összeegyeztethető a posta házirendjével, így a rendőrök tájékoztatták arról a panaszost, hogy amennyiben nem vesz igénybe semmilyen szolgáltatást, akkor hagyja el az épületet. A tájékoztatást a panaszos tudomásul vette, és elhagyta az épületet miután feladta a leveleit.

A fentebb hivatkozott jogszabályhelyeken kívül, szükséges megemlíteni az Rtv. 24. § (1) bekezdését, melynek értelmében a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. Jelen jogszabályhely (2) bekezdése szerint a magánérdek védelme a törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne.

A hivatkozott Rtv-beli szakasz alapján látható, hogy a rendőrség főszabály szerint közérdekből járhat el, azonban az Rtv. 24. § (2) bekezdése kivételesen tartalmazza, hogy a rendőr magánérdek alapján csakis *ultima ratio* jelleggel járhat el, amikor a törvényes védelem más módon nem biztosítható.

A Testület által kialakított történeti tényállás alapján a rendőrség a telefonos bejelentés miatt jelent meg a helyszínen annak érdekében, hogy az Rtv. 13. § alapján keletkező intézkedési kötelezettségének eleget tegyen. Ennek keretén belül tájékozódott a helyszínen, meghallgatta a panaszost, majd a posta biztonsági őrét és két ügyintézőt is. A helyszínen tartózkodók elmondásaiból a rendőrség tudomást szerzett arról, hogy a panaszos „melegedőként” használta már többször is a postát, továbbá nem tett eleget azon felszólításoknak, mely szerint tartsa be a posta házirendjét. Hangsúlyozták, hogy nem akarnak feljelentéssel élni, csupán azt szeretnék, hogy a panaszos miután igénybe vette a posta szolgáltatásait, hagyja el az épületet. Ezenfelül az ott lévők elmondták is, hogy a biztonsági őr és a panaszos között tettelegesség nem történt. Ezt követően a rendőrség a birtokában lévő információk alapján, figyelmeztette a panaszost, hogy a posta házirendjét köteles betartani, és az épületben a posta által nyújtandó szolgáltatások igénybevételéhez szükséges ideig időtartamig tartózkodhat, továbbá, ha nem vesz igénybe semmilyen szolgáltatást, akkor hagyja el az épületet. A Testület álláspontja szerint a rendőrség eleget tett az intézkedési kötelezettségének, hiszen a bejelentés alapján megjelent a helyszínen, ott tájékozódott, melynek keretében meghallgatta a panaszost, valamint a helyszínen tartózkodókat. Majd miután a panaszos bejelentésével kapcsolatban a rendőrök meggyőződtek arról, hogy nem történt jogellenes cselekmény, ellenben tudomásukra jutott, hogy a panaszos a posta házirendjébe ütköző, a posta magánérdekét sértő magatartást tanúsított. Ezért a magánérdek védelme érdekében a rendőrök figyelmeztették a panaszost.

A fentiek alapján a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

2) A Testület megvizsgálta a rendőr hangnemére és bánásmódjára vonatkozó panaszosi kifogást.

A panaszos állítása szerint a rendőrök tegező hangnemben beszéltek vele, illetőleg megkérdőjelezték a szavahihetőségét.

A rendőrségi iratok tanúsága szerint nem felel meg a valóságnak a panaszos azon állítása, mely szerint a rendőrök tegező hangnemben beszéltek vele, illetőleg megkérdőjelezték a szavahihetőségét. Az intézkedés megkezdésekor napszaknak megfelelő köszönéssel, beosztási helyük, valamint az intézkedés céljának közlésével szólították fel a panaszost igazolásra. A rendőrök a panaszossal végig kulturált, magázódó hangnemben beszéltek.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. A rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerül – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelem és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel összhangban ugyanis az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számon kérhetőség lehetőségeit is megteremtve.

A Testület ezen kifogás kapcsán olyan ellentmondást tapasztalt a panaszos, illetőleg a rendőrség tényelődása között, amelyet nem tudott feloldani a rendelkezésre álló bizonyítékok segítségével. Így nem tudott egy olyan történeti tényállást kialakítani, amely során megvizsgálhatta volna a panaszos sérelmét. A Testület csak arra az álláspontra helyezkedhetett, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható azon kifogás kapcsán, mely szerint a rendőrök tegező hangnemben beszéltek a panaszossal, illetőleg megkérdőjelezték szavahihetőségét.

A fentiek alapján a panaszos emberi méltósághoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

IV.

A Testület vizsgálata során megállapította, hogy a rendőröknek intézkedési kötelezettsége keletkezett a bejelentés alapján, melynek a Testület álláspontja alapján a rendőrség eleget tett. Az ügy gondos mérlegelése során a rendőrök hangnemére és bánásmódjára vonatkozó panaszosi kifogás kapcsán a Testület nem állapított meg jogsérelmet, mivel nem volt olyan bizonyítási eszköz, amely a panaszosi és rendőri állítások között feszülő ellentmondást tisztázhatta volna.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2016. július 7.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
előadó testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET